

תצלום אחרון

של הנרצחת (שמאל) ואחותה. תצלומי פספורט אלה הוכנו בשביל מיסמכי העלייה של הילדות ואביהן. כאשר נתגלתה רוברטה, היתה גופתה כבר במצב ריקבון מתפורר, שהיקשה על זיהוייה.

נו את הפרטים, וביקש מהמדריך גיורא בן-משי להוביל אותנו לחדר של הילדות. ליד הכניסה לחדר, פרץ לפתע ויכוח חריף, באיטלקית שוצפת, בין רוברטה ל-אביה. ואז, במהירות הבזק, פרצה הילדה הרזונת במרוצה לעבר שער היציאה. הי מדריך הנדהם לא הבין מה העניין.

פחד

מהנזירות

ט יפר האב השכול מה הבהיל את בתו:

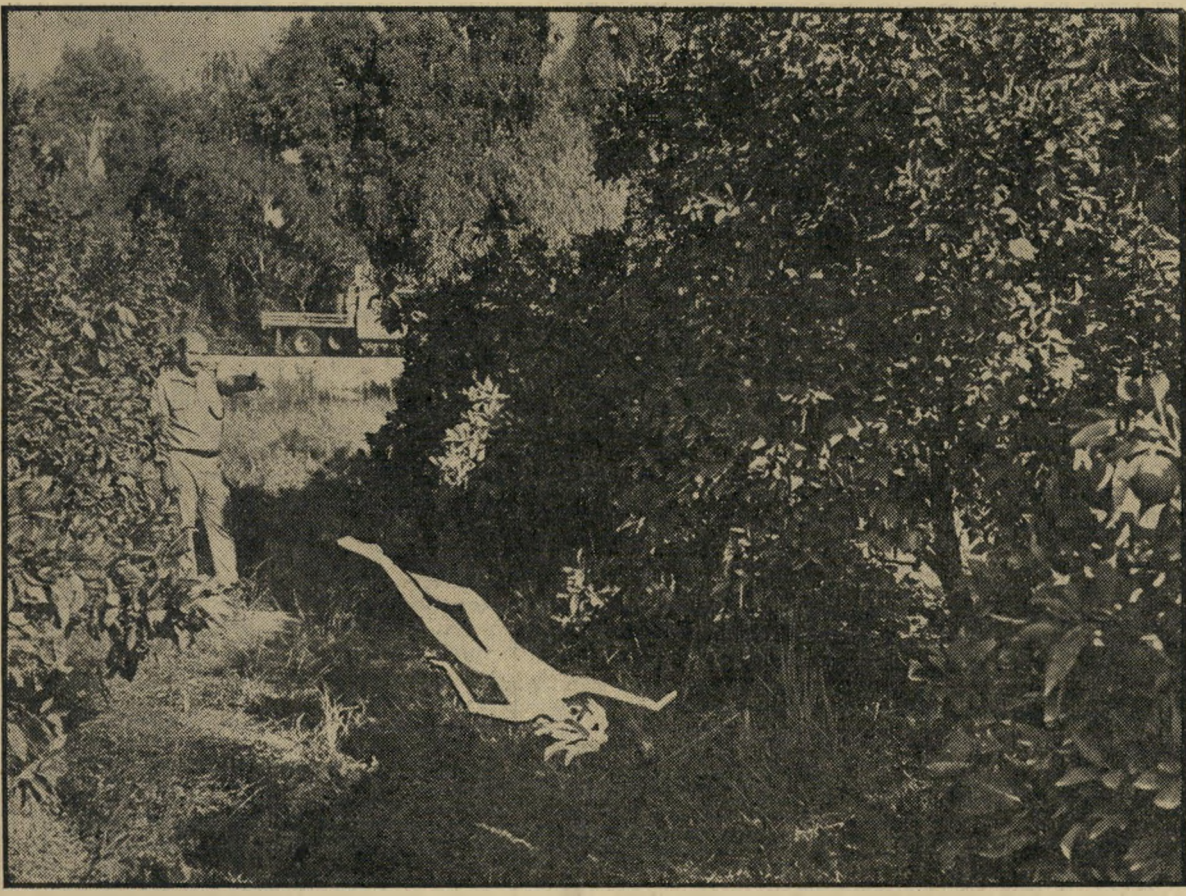
„רוברטה לא רצתה להישאר במוסד בלעדי. באיטליה, היא ודבורה התחנכו שלוש שנים במוסד של נזירות קתוליות. הן ראו שם הרבה דברים שזיעזעו אותן. עכשיו היא פתחה, שאני עומד להכניס אותה למוסד דומה, ניסיתי להסביר לה שזה אחרת, אבל היא לא האמינה לי. היא קיבלה התקפה של פחד, וברחה.”

ישר אל המוות. מבוהלת עד עמקי נישמתה, רצה הילדה לאורך ארבעת הק"מ של הכביש הפנימי, המקשר את המוסד עם כביש פתח-תקוה-חיפה. היסטורית, (המשך בעמוד 27)

הדרך האחרונה

מסלול בריחתה של רוברטה מהמוסד לכביש חיפה — שם נתקלה ברוצח.

לכביש הראשי, הנראה ברקע. ליד גווייתה של הילדה נמצאו תחמונה, ובמרחק מה, נעל שלה. כן גילו החוקרים בסמוך חגורת מכנסיים של גבר, שלפי השערות היתה שייכת לרוצח.

ילדות מאושרת

רוברטה (שמאל) ואחותה הקטנה על שפת-הים, בחוף-נופש בדרום איטליה. באותה תקופה עדיין לא התגרשו ההורים, והילדות גדלו בבית. לאחר גירושי ההורים נפתחה תקופת הסיוט בחייהן, כאשר שתי הילדות היהודיות חונכו במשך 3 שנים במוסד חינוכי ע"י נזירות.

רגעי חייה האחרונים? אפשר רק לנחש את ממדי ההתעללות שביצע בה המאניאק, אם המכון הפתור-לוגי הצליח לגלות את עקבות הזוועה כאשר הגופה כבר היתה במצב התפוררות. אפשר רק לנחש את ממדי הפחד הי גורא ששיסע את הילדה האומללה, כאשר מתוך חשכת הלילה זינקה לעברה, בעומ-דה בודדה על הכביש, דמות מפחידה, לפתח את צווארה כדי להשתיק את צרחת הפחד הנוראה שהחלה מתמלטת מבין שפי-תיה, וגררה אותה כחיית-טרף לתוך הי העצים.

אפשר רק לנחש, מה עבר במוחה של הילדה הבודדה — לאחר מה שעבר עליה קודם באותו ערב — לאחר מה שעבר עליה במהלך חייה הקצרים.

שכן רוברטה הגיעה לנקודה בה המתין לה המוות — לאחר שנמלטה באימה היס-טרית מפני סיוט אחר.

ויכוח

חריף

ט יפר אביה של הילדה, אלדו סרבי, סוכן מכירות שעלה ארצה עם שתי בנותיו לפני חודש וחצי — רק כדי לשכל עתה אחת מהן:

„ביום ראשון אחרי הצהריים נסעתי עם רוברטה ודבורה למוסד החינוכי נוה הדסה, על-ליד אבן יהודה. היינו שם בשבוע שעבר, והחלטתי להכניס אותן לשם. הגענו למוסד בחמש וחצי אחרי הצה-ריים. סיכמתי שלא יפרידו בין הילדות, והן תהיינה יחד בחדר אחד, למרות שהן לא באותו גיל. אבל ההנהלה הבינה שהן במצב מיוחד, מתגעגעות מאוד לאמא שלהן, שנפרדה ממני ונסעה לארצות-הברית, ובארץ ורה, בלי לדעת את השפה — והסכימה.

„הרכנו החינוכי, שאול אלבו, סיכם אית-

זירת הפשע

פגד בו-איון ליד הנקודה בה נת-גלתה גופתה (מצויירת בתצלום) של רוברטה. השביל, בין שתי שורות העצים בפרדס, מגיע ישר